

19 Iulie 2020

Înțelepciunea în Evanghelii

Înțelepciunea lui Isus

Text biblic : **Marcu 6: 1-6**

Versetul de aur

2. Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, când îl auzeau, se mirau și ziceau: "De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care l-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui?"
3. Nu este Acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici între noi?" Și găseau o pricină de poticnire în El. (Marcu 6:2-3)

Introducere

Textul de astăzi prezintă unul dintre cele mai dramatice cazuri în care oamenii care-l cunosc vorbesc de El cu mirare. Ne vom întreba cum poate cineva să ignore cât de excepțional era Isus, dar ne vom da seama și de propria noastră tendință de a-l lua pe Isus ca ceva obișnuit a devenit atât de familiar. Evanghelia lui Marcu este cea mai scurtă dintre cele patru relatări despre viața lui Isus din Noul Testament. Concentrarea lui Marcu asupra lucrurilor mari a lui Isus expune un contrast între credința unora și necredința altora. Marcu își începe Evanghelia cu istorisiri care evidențiază bucuria oamenilor care au fost vindecați. (Marcu 1: 21-34, 40-45). Dar în curând vom vedea lideri religioși care se opun cuvintelor și faptelor lui Isus (3:1-6). Confrunțați cu primejdia, cei 12 ucenici pe care i-a numit Isus (3:13-19) au falimentat în credința lor (4:35-41). În mijlocul unui set foarte mixt de răspunsuri la slujirea sa, Isus spune o pildă a semințelor care cad pe diferite feluri de pământ (Marcu 4:1-9). Rezultatele diferite reprezintă răspunsuri diferite ale credinței și necredinței la veștile bune ale lui Dumnezeu (Cap 4:10-20). Experiența pe care a avut-o Isus acasă la El ne conduce la textul de astăzi. (texte paralele Matei 13: 53-58 și Luca 4: 16-30).

Contextul lecției

I. În drum spre casă (Marcu 6:1)

A: Călătoria (v 1a)

Isus părăsește locul din apropierea Mării Galileii, unde a înviat pe fiica lui Iair (Marcu 5:21, 35 - 43). De acolo el călătorește aproximativ 15 mile spre Vest spre satul său natal, spre Nazaret. Deși Isus se născuse în Betleem (Matei 2:1; Luca 2:4-7), părinții lui locuiau în Nazaret și se întorseseră în sat când Isus era foarte mic (Matei 2:22, 23; Luca 2:39). Prin urmare, de-a lungul vieții sale, Isus este cunoscut ca „Isus din Nazaret” (Marcu 1:24; 10:47). Nazaret era un mic sat agricol pe vremea lui Isus, în niciun fel faimos sau influent.

B. Compania lui Isus (v 1b)

Marcu atrage atenția asupra ucenicilor care îl însoțesc pe Isus, deși ei nu vor juca nici un rol direct în ceea ce urmează să se întâmple. Chiar și așa, incidentul va face, fără îndoială, o impresie de durată asupra lor. Poate că vor vedea o legătură atunci când Isus îi avertizează mai târziu despre oi printre lupi (Matei 10:16).

II. Vecinii își pun întrebări (v 2-3)

A. Noi informații (v2)

Sabatul este o zi de sărbătoare pentru poporul Israel. Stabilit în Legea lui Moise (Exodul 20: 8), cerința sa este simplă: să se odihnească întreaga zi, fără a lucra. Pe vremea lui Isus, serviciile de sinagogă erau probabil foarte simple. Deoarece întrunirile sunt simple și nu

sunt prescrise de lege, oportunitatea de a vorbi pare să fie disponibilă oricărui bărbat adult care este prezent, dar Isus este adesea capabil într-o zi de Sabat și să se adreseze mulțimii în sinagogă (Marcu 1:21, 39; 3: 1–6). Oamenii sunt adesea uimiți de învățătura și faptele puternice ale lui Isus. Dar Marcu descrie diferite tipuri de uimire. Unele provin din confuzie (Marcu 10:24-26), dar mai surprinzătoare este autoritatea învățăturii și acțiunilor lui Isus (Cap7:37; 11:18).

B. Cunoștințele vechi (v 3)

Isus și-a stabilit centrul la Capernaum (Matei 4:13). Dar pentru cei care cunoșteau pe Isus din satul său natal din Nazaret, afirmațiile pe care le face par să fie incredibile. Îl cunosc ca un tâmplar obișnuit. Cei sceptici cunosc familia lui Isus. Această cunoaștere le sugerează că Isus nu ar trebui să aibă cunoștințe speciale în afara meseriei sale. Ei deduc că Isus ar putea fi mai mult decât cel pe care îl știau pe măsură ce crește.

III. Isus nu este crezut (v4-6)

A. Disprețuit în patria sa (v4)

Această zicală este atestată în alte texte evreiești și grecești antice. Întrucât proverbul descrie bine istoria Israelului despre persecutarea solilor lui Dumnezeu, Isus o aplică acum în sine. El o va aplica din nou ca reacție la respingerea pe care o va experimenta (Luca 13: 33-35). Experiența lui Isus în satul natal este un alt exemplu de respingere. Acesta indică pe cei care vor conspira și vor pleda la moartea lui Isus (Ioan 19: 4-7). Nu toată lumea îl respinge pe Isus așa cum fac cei din propriul său sat; în afara Nazaretului, sunt mulțimi mari care merg după El (Marcu 2:4, 13; 3: 9, 20, 32; 4: 1, 36; 5: 21, 24, 27). Și deși nu toată lumea din acele mulțimi este un ucenic credincios, cu siguranță unii sunt sau vor deveni. Cei care se văd jigniți de Isus pot inversa cursul și pot ajunge să-l creadă. Rudele lui Isus, în special frații săi, se vor dovedi a fi exemple principale (Marcu 6: 3c)

B. Isus nu are oportunitate de a face minuni (v 5)

Această remarcă este dificil de înțeles. Prima noastră înclinație este să vedem necredința sau lipsa de credință din Nazaret în sine ca fiind aceea care îl împiedică pe Isus să facă minuni (comp Matei 13:58). Datorită opoziției din sat, Isus nu vindecă bolnavi o perioadă îndelungată (Marcu 1: 21-34). Cu toate acestea, în acest timp scurt el vindecă câțiva. Respingerea aprinsă nu poate opri ceea ce face Dumnezeu prin Isus.

C. Fără de granițe (v 6)

La începutul istorisirii, oamenii din Nazaret sunt uimiți de învățătura și înțelepciunea lui Isus, ceea ce duce la respingerea lor a cuiva pe care ei cred că îl cunosc bine. În mod similar, Isus se minunează de lipsa lor de credință. Deși cunoaște istoria respingerii profetilor, este totuși o trezire la realitate să experimenteze aceeași respingere în satul Său natal printre oameni pe care îi cunoaște bine și îi iubește.

Această respingere dezamăgitoare nu-l descurajează pe Isus. El continuă să călătorească din sat în sat, printre oameni la fel de săraci și neînsemnați ca foștii săi vecini. El va fi întâmpinat cu entuziasm și opoziție violentă. Dar Isus merge înainte, cu fermitate pentru a finaliza lucrarea pe care Dumnezeu Tatăl i-a dat-o.

CONCLUZII

Textul ne lasă să ne întrebăm: ÎL acceptăm pe Isus așa cum este? Sau credem că ar trebui să fie altcineva? Pe măsură ce cântărim marile întrebări de credință și necredință, poate cea mai uimitoare idee este că Dumnezeu și-a făcut lucrarea de mântuire într-un oraș la fel de obișnuit ca Nazaret. Ne așteptam ca lucrarea lui Dumnezeu să fie măreață. Cu toate acestea, în Isus a fost umilă.

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu folosește oameni obișnuiți ca să facă lucruri extraordinare.